

for 23 Aar siden. Hvad der her foreslaas, er nærmest praktiske Ændringer, hvormed man imødekommer den Stemning og Opfattelse, som raader i den store Del af Befolkningen. Det er en rimelig Imødekommen, som udvises ved Forslaget om Valgretsalders Nedsættelse, og det er dog et Skridt, som maa anses for at være saare besindigt, men som ogsaa kan forklares under Henvisning til, at man her befinder sig nøje paa samme Linie som Sverige og Norge. — Man kan vel sige, at den foreslaaede Ordning med Hensyn til Valg til Rigsdagen og Rigsdagens Deling er et Kompromis mellem to Anskuelser. Man kan dog ogsaa sige, at det er to Principper, som paa en praktisk Maade er svejset sammen til eet, og som i sig rummer de Fordele, som kunde paavises i hvert af disse Principper. Jeg skal ikke fortabe mig i ufornødne Betragtninger over, hvorvidt den ene eller den anden Anskuelse har faaet mere eller mindre Medhold. Hvad der har Betydning nu, det er, at man har tilvejebragt et Grundlovsforslag, der stemmer med det danske Folks demokratiske Sindelag, med Kravet om een Vælgerklasse og eet Valg, et Grundlovsforslag, som forenkler det demokratiske og parlamentariske System, som giver Rigsdagen forøget Handlekraft, og som sikrer, at det politiske Arbejde kan blive udført uden ufornødne Forsinkelser, men dog saaledes, at der sikres alle Sager en grundig og forsvarlig Behandling.«

Ved 1. *Behandling* i Folketinget gjorde Ordførerne for de fire store Partier Rede for Partiernes Standpunkter i Overensstemmelse med de Anskuelser, der havde fundet Udtryk i Kommissionsbetænkningen.

Hartvig Frisch (S.) besvarede Hovedspørgsmaalet om, hvilke Fremskridt der vilde naas ved Forslagets Gennemførelse, saaledes: »*Rigsdagsordningen* vil betyde, at man opnaar alle Fordelene ved et Etkammersystem uden dog at miste den grundige Behandling af Lovene, som kan finde Sted med to Afdelinger. Det væsentlige er, at politisk Strid mellem de to Ting vil være udelukket i Fremtiden. *Valgretsalderen* vil blive nedsat til 23 Aar, som man herefter vil kunne kalde den skandinaviske Valgretsalder. *Folkeafstemning* vil kunne kræves, men dog med Garanti for, at der virkelig staar en Folkestemning bag ved Kravet. *Rigsdagsarbejdet* vil blive lettet ved den Række praktiske Reforme, der er foreslaaet. Og endelig: *de demokratiske Friheder* vil blive sikret paa de Punkter, hvor en vidtgaaende Frihedsformalisme har vist sig at være et Svaghedstegn.«

Brorsen (V.) hævdede, at der ikke i Befolkningen sporedes nogen særlig stor Interesse for Ændringer i Forfatningen. Venstre fandt hele det opstillede System meget indviklet og saa saaledes paa Sagen, at enten maatte man bevare et To-